

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20C/43/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118212026
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8118212026.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu E. E. H., X.. XX.X.XXXX, L. Š. Č.. X, XXX XX J., právne zastúpeného JUDr. Alojzom Naništom, advokátom so sídlom Sládkovičova 8, 080 01 Prešov, proti žalovanej Slovenskej republike zastúpenej Generálnou prokuratúrou SR, so sídlom Štúrova 2, 812 85 Bratislava, o náhradu škody, takto

rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% zo sumy 150.000,- eur od 16.8.2018 do zaplatenia z a s t a v u j e.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 28.502,91 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.502,91 eura od 16.8.2018 do zaplatenia, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

IV. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca, žalobou podanou na súde dňa 16.10.2018, uplatnil proti žalovanej nárok na zaplatenie sumy 153.502,91 eura s príslušenstvom. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že vyšetrovateľ Krajského riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Prešove uznesením zo dňa 15. novembra 2004, ČVS: KRP-5/OEK-2004 podľa § 163 ods. 1 Tr. poriadku účinného do 31.12.2005 vznesol obvinenie žalobcovi pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. a), ods. 5 Tr. zákona účinného do 31.12.2005. Z odôvodnenia uznesenia o vznesení obvinenia vyplýva, že vyšetrovateľ PZ preveroval vec podozrenia z trestného činu sprenevery a uznesením zo dňa 28.02.2002 podľa § 159 ods. 1 Tr. por. účinného do 31.12.2005 vec z podozrenia trestného činu sprenevery odložil. Uznesením zo dňa 18.10.2002 vyšetrovateľ rozhodol o odmietnutí veci podľa § 159 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania. Dozorujúci prokurátor na základe sťažnosti uvedené uznesenie zrušil a uložil vyšetrovateľovi PZ vydať uznesenie o začatí trestného stíhania v zmysle § 160 ods. 1 Tr. por. účinného do 31.12.2005. Vyšetrovateľ OÚJP PZ Prešov na základe pokynu prokurátora dňa 23.01.2003 podľa § 160 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, 4 Tr. zák. Uznesením vyšetrovateľ KR PZ ÚJKP Prešov zo dňa 15.11.2004, ČVS: KRP-5/OEK-2004 podľa § 163 ods. 1 Tr. por. účinného do 31.12.2005 začal stíhať žalobcu ako obvineného pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, 4 písm. a), ods. 5 Tr. zák. účinného do 31.12.2005. Proti vznesenému obvineniu žalobca podal prostredníctvom obhajcu sťažnosť. Prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky uznesením zo dňa 20. septembra 2005 IV/3 GPt 806/04-16 podľa § 148 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku účinného do 31.12.2005 sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol. Prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove dňa 03.07.2006 podal na Okresný súd Prešov obžalobu

na žalobcu pre pokračovací trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. a), ods. 5 Tr. zákona účinného do 31.12.2005. Konanie na Okresnom súde Prešov sa viedlo pod sp. zn. 1 T 60/2006. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 12. marca 2010 sp. zn. 1 T 60/2006 podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku oslobodil žalobcu spod obžaloby Krajského prokurátora v Prešove. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 12.01.2011 č. k. 5 To 39/2010-1238 podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. poriadku na podklade odvolania krajského prokurátora zrušil rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 12.03.2010 sp. zn. 1 T 60/2006 a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Okresný súd Prešov uznesením zo dňa 27.04.2015 č. k. 1 T 60/2006-1372 podľa § 281 ods. 1 Tr. poriadku s použitím § 9 ods. 1 písm. g) Tr. poriadku trestné stíhanie žalobcu pre skutok právne kvalifikovaný ako pokračovací trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. a), ods. 5 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 zastavil. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 02.02.2016 č. k. 5 To 34/2015-1389 na podklade sťažnosti Krajského prokurátora v Prešove zrušil uznesenie Okresného súdu Prešov zo dňa 27.04.2015 sp. zn. 1 T 60/2006 a uložil mu, aby vo veci znova konal a rozhodol. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 13. januára 2017 č. k. 1 T 60/2006-1481 podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku oslobodil žalobcu spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry v Prešove Kv 14/04 zo dňa 14.06.2006 doručenej na Okresný súd Prešov dňa 03.07.2006 pre skutok kvalifikovaný ako pokračovací trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. a), ods. 5 Tr. zákona účinného do 31.12.2005. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 24.10.2017 č. k. 5 To 21/2017-1525 podľa § 319 Tr. poriadku zamietol odvolanie prokurátora a podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku zamietol odvolanie poškodenej H. Š.C. proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 13.01.2017 sp. zn. 1 T 60/2006. Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 24.10.2017 č. k. 5 To 21/2017-1525 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.10.2017. Podľa žalobcu sú splnené zákonné predpoklady pre uplatnenie práva na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím (NS SR sp. zn. 4 MCdo 15/2009, 4 Cdo 183/2009. atď), s poukazom na § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z. Vzhľadom na skutočnosť, že sa konalo o trestnom čine, na ktorý zákon ustanovoval trest odňatia slobody, ktorého horná hranica prevyšovala päť rokov a bola zákonná povinnosť mať obhajcu už v prípravnom konaní, žalobca uzatvoril zmluvu o poskytovaní právnych služieb pri jeho obhajobe a udelil zvolenému obhajcovi splnomocnenie na jeho obhajobu. Žalobcovi bola nezákonným rozhodnutím spôsobená škoda, ktorá mu vznikla zaplatením odmeny za úkony právnej služby, ktoré vykonal obhajca v trestnom konaní a ktoré vyfakturoval faktúrou zo dňa 18.01.2018, VS: XXXXX v sume 3.502,91 eura. Žalobca uvedenú sumu zaplatil dňa 23.01.2018. Podľa žalobcu samotný oslobodzujúci rozsudok nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu, ktorá mu bola spôsobená nezákonným rozhodnutím s poukazom na intenzitu tohto zásahu do jeho integrity, dobu jeho trvania, nepriaznivých následkov vzniknutých žalobcovi vzhľadom na jeho postavenie v spoločnosti a jeho profesijné postavenie. Žalobca nastúpil ako advokátsky koncipient dňa 01.08.1975 do advokátskej poradne Prešov. V decembri 1977 bol prijatý za člena Krajského združenia advokátov Košice a ako advokát pôsobil v advokátskej poradni v Prešove. Od 01.01.1990 pôsobil ako vedúci advokátskej poradne v Prešove. Od 01.07.1990 bol zapísaný do zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory do 05.11.2014. Žalobca bol zapísaný do zoznamu správcov konkurznej podstaty pod číslom X/XX, o čom ho upovedomil Krajský súd v Košiciach podaním zo dňa 13.05.1993, Spr. 1346/93 a okrem advokátskej praxe vykonával aj správcovskú činnosť. Rozhodnutím Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 06.09.2005 číslo 708/2005-52 SKP mal pozastavený výkon správcovskej činnosti podľa § 25 ods. 2 písm. a) v spojení s ods. 6 zákona č. 8/2005 Z.z. V odôvodnení uvedeného rozhodnutia je konštatované, že dňa 18.08.2005 žalobca doručil Ministerstvu spravodlivosti SR čestné vyhlásenie správcu konkurznej podstaty, v ktorom oznámil, že je trestne stíhaný pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona účinného do 31.12.2005 na základe uznesenia KR PZ Prešov, ČVS: KRP- 5/OEK-2004. V uvedenom rozhodnutí sa tiež konštatuje, že žalobca je stíhaný aj pre trestný čin nepriamej korupcie podľa § 162a ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 na základe uznesenia Prezídia PZ, ČVS: PPZ-4/BOK-V-I-2004. Uvedené konštatovanie v čase rozhodnutia MS SR nezodpovedalo skutočnosti, pretože uznesením Úradu špeciálnej prokuratúry SR zo dňa 25. augusta 2005 č. VII Gv 170/04-46 bolo podľa § 149 ods. 1 Tr. poriadku účinného do 31.12.2005 zrušené uznesenie vyšetrovateľa PZ Prezídia Policajného zboru, ÚBOK ČVS: PPZ-4/BOK-V-I-2004 zo dňa 30.09.2004 pre trestný čin nepriamej korupcie podľa § 162 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 pre jeho nezákonnosť a nedôvodnosť. Voči vyššie uvedenému rozhodnutiu MS SR podal žalobca rozklad. Ministerstvo spravodlivosti SR rozhodnutím zo dňa 09.11.2005 číslo 708/2005-52 SKP zamietlo rozklad žalobcu a potvrdilo rozhodnutie o pozastavení výkonu správcovskej činnosti. Z odôvodnenia rozhodnutia MS SR okrem iného vyplýva, že skutky, pre ktoré bolo žalobcovi vznesené obvinenie súvisia s jeho advokátskou činnosťou. Z toho dôvodu podľa ministerstva vznikla pochybnosť, že žalobca ako správca konkurznej podstaty bude vykonávať svoju činnosť riadne, čestne a svedomito.

Pozastavenie výkonu správcovskej činnosti z dôvodu trestného stíhania žalobcu okrem morálnej ujmy a spoločenskej ujmy malo vplyv aj na jeho finančné príjmy. Žalobca podľa daňových priznaní za rok 2002 vykazoval príjem pred zdanením 45.550,- eur, za rok 2003 bol príjem žalobcu pred zdanením 300.554,80 eura, za rok 2004 bol príjem pred zdanením 161.913,- eur. Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.10.2005 sp. zn. 7 K 115/2004 bol žalobca ustanovený za správcu konkurznej podstaty. Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.11.2005 č. k. 7 K 115/2004-60 žalobca bol zbavený funkcie správcu konkurznej podstaty práve z dôvodu, že mal pozastavený výkon funkcie správcu konkurznej podstaty. Žalobca počas takmer 40 ročnej advokátskej praxe požíval dôveru a úctu nielen u vlastných klientov, ale aj vo vzťahu k inštitúciám a ich pracovníkov, s ktorými pri výkone svojej praxe prichádzal dennodenne do kontaktu, najmä súdov, prokuratúr, polície, notárskych úradov a podobne. V Prešove a blízkom okolí bol všeobecne známou a rešpektovanou osobnosťou. Odo dňa vydania uznesenia o vznesení obvinenia voči jeho osobe, t.j. 15.11.2004 do právoplatnosti rozhodnutia súdu o jeho oslobodení spod obžaloby prokurátora, t.j. 24.10.2017 uplynula doba takmer 13 rokov bez 22 dní. V trestnom konaní sa žalobca zúčastňoval vyšetrovacích úkonov tak, ako boli vyšetrovateľom nariadené a takisto sa zúčastňoval nariadených hlavných pojednávaní resp. udelil súhlas na ich vykonanie bez jeho prítomnosti. Svojím konaním počas doby takmer 13 rokov nebránil hladkému priebehu trestného konania. Žalobca bol podrobený vyšetrovacím úkonom nielen po vznesení obvinenia voči jeho osobe, ale aj v štádiu preverovania trestného oznámenia a tiež aj v štádiu po začatí trestného stíhania do vznesenia obvinenia a to všetko v dôsledku pokynov dozorujúceho prokurátora. Európsky súd pre ľudské práva vychádza zo silnej domnienky, že neprimeraná dĺžka konania znamená pre účastníka morálnu ujmu a žiadne dôkazy ohľadne toho nevyžaduje. Žalobca žiada z vyššie uvedených dôvodov nahradiť škodu spočívajúcu v účelne vynaložených trovách konania - odmeny za úkony právnej služby vykonané obhajcom vo výške 3.502,91 eura a nemajetkovú ujmu vo výške 150.000,- eur. Žalobca prostredníctvom zástupcu podaním zo dňa 09.04.2018 žiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. v platnom znení. Žalovaná podaním zo dňa 08.08.2018, doručeným právneným zástupcovi žalobcu dňa 15.08.2018, oznámila, že neboli zistené zákonné podmienky pre uspokojenie nárokov žalobcu na náhradu škody uplatnené v žiadosti o predbežné prerokovanie. Vo vzťahu k požadovanej výške nemajetkovej ujmy v peniazoch spôsobenej pri výkone verejnej moci uznesením o vznesení obvinenia vydaným pred 01. januárom 2013 v súlade s uznesením NS SR zo dňa 16. marca 2016 sp. zn. 7 Cdo 262/2015 výšku náhrady nemajetkovej ujmy nemožno obmedzovať limitom náhrad poskytovaných osobám poškodenými násilnými trestnými činmi. Žalobca v čase vznesenia obvinenia bol vo veku, kedy v plnej miere mohol využívať nielen svoju dlhoročnú prax, ale aj odborné vedomosti na výkon advokátskej praxe a na výkon správcovskej funkcie. Vyšetrovateľ PZ dvakrát odmietol vzniesť obvinenie, ale až na priamy pokyn prokurátora musel žalobcu obviňovať. Z uvedeného je zrejmé, že vyšetrovateľovi dovtedajšie preverovanie vo veci nedávalo dostatočný podklad pre konštatovanie „dôvodného podozrenia.“ Až na direktívny pokyn dozorujúceho prokurátora tak v súlade so zákonom musel urobiť.

2. Žalovaná s podanou žalobou nesúhlasila. Vo vyjadrení k podanej žalobe uviedla, že štát nemôže v každom prípade automaticky zodpovedať za škodu, ktorá obvinenému (obžalovanému) vznikla v trestnom konaní tým, že k ukončeniu jeho trestného stíhania nedošlo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom, ktorým bola uznaná jeho vina za spáchanie trestného činu, ale bol spod obžaloby oslobodený. Vznesenie obvinenia žalobcovi bolo v čase jeho vydania dôvodné a zákonné, dôvodným bolo v tom čase aj zamietnutie sťažnosti obvineného prokurátorom, pričom súd neskôr prijal obžalobu podanú prokurátorom. Celé trestné konanie od jeho počiatku bolo vedené plne v súlade so všetkými zásadami trestného konania obsiahnutými v príslušných ustanoveniach platného Trestného poriadku. Žiadny príslušný orgán, ani súd nekonštatoval, aby prokurátor v predmetnej trestnej veci postupoval v rozpore so zákonom. Vedením trestného konania voči žalobcovi bol sledovaný legitímny cieľ riadneho vedenia trestného konania. Zodpovednosť štátu podľa zákona č. 514/2003 Z.z. musí byť obmedzená len na prípady, keď je vydané nezákonné rozhodnutie alebo konštatovaný nesprávny úradný postup. Právo na náhradu škody však nie je právom absolútnym, pretože v zmysle článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s článkom 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie, t. j. náhrada škody sa neposkytuje automaticky každému, voči komu orgán verejnej moci porušil jeho ochranu priznanú právnym poriadkom, ale iba tomu, u ktorého sú splnené všetky predpoklady ustanovené v zákone č. 514/2003 Z.z. Názor, že oslobodenie obžalovaného spod obžaloby nemá automaticky za následok nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia, prezentoval tiež Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. II. ÚS 163/2013-50 zo dňa 13.11.2013. Trestný poriadok neustanovuje, že prokurátor má obžalobu podať len vtedy, ak

je nepochybné, že obvinený sa skutku dopustil a skutok je trestným činom. Pre podanie obžaloby postačuje, ak výsledky vyšetrovania dostatočne odôvodňujú postavenie obvineného pred súd. V čase podania obžaloby na súd bol preto takýto postup prokurátora plne odôvodnený. V danom prípade až v priebehu súdneho konania (hlavného pojednávania) bol ustálený skutkový a právny stav veci, ktorý súd vyhodnotil v prospech žalobcu. Dokázanie viny obžalovaného (jeho usvedčenie zo spáchania trestného činu) je vždy až vecou dokazovania pred súdom na hlavnom pojednávaní v rámci kontradiktórneho trestného konania. V predmetnej trestnej veci bolo trestné konanie vedené plne v súlade s Trestným poriadkom. Uznesenie o vznesení obvinenia a vôbec úkony v priebehu celého prípravného trestného konania nemohli byť realizované nezákonne, ak súd v trestnom konaní prijal obžalobu prokurátora, a to bez ohľadu na konečné rozhodnutie súdu v trestnom konaní. Priznanie náhrady škody v danom prípade s prihliadnutím na všetky okolnosti danej veci by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Okresný súd Prešov žalobcu rozsudkom sp. zn. 1T/60/2006 zo dňa 13.01.2017 spod obžaloby oslobodil z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. V predmetnej veci existovali pochybnosti nielen o tvrdeniach obžalovaného, ale aj o tvrdeniach poškodenej, ktoré mali byť podkladom pre uznanie viny obžalovaného. Súd obžalovaného spod obžaloby oslobodil uplatňujúc zásadu „in dubio pro reo“. Krajský súd Prešov v odôvodnení uznesenia sp. zn. 5To/21/2017-1525 zo dňa 24.10.2017, ktorým zamietol odvolanie prokurátora a zamietol odvolanie poškodenej, sa priklonil k názoru, že potvrdenie zo dňa 07.05.1999 nasvedčuje o neprofesionálnom prístupe obžalovaného k spôsobu jeho finančného vysporiadania s poškodenou H.. Š.C. vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/405/1997, pretože z uvedeného potvrdenia nie je zrejmé, kedy a aké sumy boli poškodenej vyplatené. V uvedenom uznesení súd ďalej uviedol, že neprofesionálny prístup obžalovaného k spôsobu jeho finančného vysporiadania sa s klientom spochybňuje úroveň autentickosti potvrdenia a záznamu, keďže obžalovaný nedodrжал zásady Advokátskeho poriadku pri zúčtovaní finančných prostriedkov, avšak aj napriek tomuto zisteniu, nedodržanie povinností obžalovaným vyplývajúcich mu zo zásad Advokátskeho poriadku nepostačujú na vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti, pokiaľ neexistujú dôkazy takého charakteru, ktoré by ho z trestnej činnosti bez rozumných pochybností usvedčili. Žalobca si trestné stíhanie privodil sám, a to svojím neprofesionálnym prístupom, ktorý vzhliadol v jeho konaní nielen prokurátor, ktorý podal obžalobu, ale tiež súd. Súd až po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní uzavrel, že tento jeho neprofesionálny prístup (porušenie povinností vyplývajúcich z Advokátskeho poriadku) nepostačoval pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti. Vo vzťahu k žalobcom uplatňovaným úrokom z omeškania je potrebné ďalej uviesť, že v konaniach podľa zákona č. 514/2003 Z.z. žalobcovi nie je možné priznať úroky z omeškania vo vzťahu k tvrdenej nemajetkovej ujme. V súlade s ustálenou judikatúrou súdov (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 185/2011 zo dňa 14.03.2012) povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká až na základe súdneho rozhodnutia, v ktorom je určená doba plnenia a až uplynutím takto určenej lehoty splnenia sa dlžník dostáva do omeškania. Žalovaná poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/201/2007 zo dňa 30.07.2008, kde najvyšší súd okrem iného uviedol, že nejde o neoprávnený zásah do osobnosti fyzickej osoby vtedy, keď je proti nej v súlade so zákonnými podmienkami vznesené obvinenie z trestného činu a aj ďalšie úkony orgánov činných v trestnom konaní zasahujúce do práv tejto fyzickej osoby (§11 Občianskeho zákonníka) sú vykonávané v medziach zákona. Žalobca v žalobe síce uvádza, že uvedený operačný výkon musel podstúpiť z dôvodu zhoršenia zdravotného stavu v dôsledku trestného stíhania, avšak na základe týchto lekárskeho správ nemožno vylúčiť, že k zhoršeniu jeho zdravotného stavu mohlo dôjsť aj v dôsledku napr. nezdravého životného štýlu. V lekárskej správe FNŠP J.A.Reimana Prešov zo dňa 28.10.2011 sa udáva anamnéza hyperlipémie, čo znamená zvýšenie množstva tukov v krvi, pričom pacientovi sa zároveň odporúča diéta s obmedzením tukov. Nemožno tvrdiť, že k operácii srdca u žalobcu došlo jednoznačne a nepochybné v dôsledku proti nemu vedeného trestného stíhania. Je potrebné tiež poukázať na to, že žalobca uvádza spôsobenie psychickej ujmy spočívajúcej v dostavení sa stavov úzkosti, nepohody a neistoty, no toto svoje tvrdenie ničím nepodložil, k žalobe nepripojil relevantný dôkaz na preukázanie uvedenej skutočnosti - správu od lekára psychiatra, resp. psychológa. V prípade aspoň čiastočného vyhovenia žalobe navrhla, aby súd určil lehotu aspoň 30 dní od právoplatnosti rozsudku na splnenie povinností určenej rozsudkom.

3. Žalobca v replike uznesenie Najvyššieho súdu SR 4 M Cdo 15/2009. Uznesenie Najvyššieho súdu SR. K nálezu ÚS SR č. k. II. ÚS 163/2013-50 žalobca poukázal na ustálenú judikatúru, ktorá vyslovila právny názor, že súd rozhodujúci o náhrade škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím nie je oprávnený sám posudzovať zákonnosť tohto rozhodnutia, ako rozhodnutia vydaného v inom konaní, ale je s poukazom na § 193 CSP viazaný zrušujúcim alebo meniacim rozhodnutím (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 15.09.2005, sp. zn. 25Cdo 40/2005, rozsudok NS ČR zo dňa 30.08.2012, sp. zn. 29Cdo

2778/2010, rozsudok NS ČR zo dňa 24.07.2013, sp. zn. 30Cdo 443/2013). Prieskum zákonnosti je možný iba v rámci inštančného prieskumu odvolacím či dovolacím súdom a za podmienok stanovených zákonom o Ústavnom súde (porovnaj rozsudok NS ČR zo dňa 24.07.2013, sp. zn. 30Cdo 443/2013). Viazanosť súdu zrušujúcim rozhodnutím vyplýva zo samotného znenia § 6 ods. 1 veta druhá zákona č. 514/2003 Z.z. Judikatúra sa opakovane vyslovila, že v prípade náhrady škody spôsobenej nezákonným uznesením o vznesení obvinenia a teda nezákonne vedeným trestným stíhaním, je potrebné dôvody, kedy jednotlivец nemá nárok na náhradu škody potrebné posúdiť analogicky podľa § 5 a 6 Zák. č. 58/1969 Zb. (teraz § 8 ods. 6 Zák. č. 514/2003 Z. z.) (rozsudok NS SR zo dňa 28.06.1993, sp. zn. ICdo 53/1993, Nález ÚS ČR zo dňa 11.04.2013, sp. zn. III.ÚS 2201/10). Za taký dôvod, by podľa § 8 ods. 6 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. per analogiam bolo možné považovať aj to, že si osoba trestné stíhanie, resp. to, že voči nej bolo vznesené obvinenie zo spáchania prečinu alebo zločinu zavinila sama. Námietku, že si trestné stíhanie zavinil sám, považuje za neopodstatnenú, pretože ak orgány činné v trestnom konaní dospeli k záveru, že boli porušené povinnosti advokáta, mali vec postúpiť na disciplinárne konanie príslušnému orgánu. Ak tak nepostupovali, okrem iného porušili princíp „ultima ratio“. Poukázal na rozsudok NSČR zo dňa 29.05.2002, sp. zn. 25 Cdo 539/2002, kde je uvedené: „Zavinenie obvineného na začatí trestného stíhania proti nemu (t.j. na vydaní uznesenia o vznesení obvinenia) znamená, že obvinený svojím zavineným úkonom prispel k tomu, že trestné stíhanie proti nemu bolo či muselo byť začaté, teda, že jeho konanie bolo dôvodom začatia trestného stíhania proti nemu. Príčinnú súvislosť medzi začatím či vedením trestného stíhania a zavinením obvineného je potrebné hľadať nie v jeho konaní, ktorým mal podľa orgánov činných v trestnom konaní naplniť skutkovú podstatu trestného činu, pre ktorý bol stíhaný, ale v jeho inom chovaní pred začatím trestného stíhania, príp. v jeho priebehu, predovšetkým v jeho postoji voči orgánom činným v trestnom konaní, teda v tom, či svojim konaním alebo úkonmi procesného charakteru zapríčinil, že trestné stíhanie muselo byť začaté (alebo v ňom ďalej pokračované). Nejde o to, či sa obvinený dopustil, hoc aj zavinene, skutku pre ktorý bol stíhaný a ktorým vyvolal podozrenie, že bol spáchaný trestný čin, ale o to, či svojim iným alebo ďalším konaním ovplyvnil postup orgánov činných v trestnom konaní pred začatím trestného stíhania alebo v jeho priebehu tak, že bez tohto konania by k začatiu (pokračovaniu) trestného stíhania nedošlo, napr. uvádzaním nepravdivých skutočností...či predstieraním, že voči nemu sú dôvody na trestné stíhanie, aj keď objektívne neexistovali.“ K nálezu ÚS SR č. k. II. ÚS 163/2013-50 poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13 Co 935/2015. Žalobca v replike zobral žalobu späť v časti úrokov z omeškania z nemajetkovej ujmy.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a listinnými dôkazmi a to: Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na č.l. 5-7, Podacím lístkom na č.l. 7-8, Zmluvou o poskytovaní právnych služieb na č.l. 9, Uznesením úradu špeciálnej prokuratúry na č.l. 10-11, Uznesením Krajského súdu v Prešove na č.l. 12-16, Uznesením Krajského súdu v Košiciach na č.l. 17, Uznesením Krajského súdu v Košiciach na č.l. 18, Uznesením Generálnej prokuratúry na č.l. 19-20, Uznesením Krajského riaditeľstva policajného zboru na č.l. 21, Upovedomením o zápise do zoznamu správcov na č.l. 22, Rozhodnutím ministra spravodlivosti na č.l. 24, Rozhodnutím Slovenskej advokátskej komory na č.l. 25, Rozhodnutím Ministerstva spravodlivosti na č.l. 26, Prepúšťacou správou na č.l. 27, Prepúšťacou správou na č.l. 28, Potvrdením o úhrade na č.l. 29, Žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na č.l. 30-31, Obžalobou na č.l.32-35, Faktúrou na č.l. 36-37, Vyjadrením žalovanej na č.l. 95-101, Rozsudkom Okresného súdu Prešov na č.l.70-78, Daňovým priznaním na č.l. 80-88, vyjadrením žalobcu na č.l. 115-117, Vyjadrením žalobcu na č.l. 123, Výmenným listom - poukazom na č.l. 124, zo spisu 1T/60/2006: Návrhom na odňatie a prikázanie veci zo dňa 7.7.2006 na č.l. 1497-1498, listom - Vrátene spisu na č.l. 1500, Oznámením o zaujatosti sudcov na č.l. 1506-1057, Vyjadrenie sudcov Krajského súdu v Prešove na č.l. 1510-1512, listom - Vrátene spisu na č.l. 1514-1515, listom - Žiadosť o výnimku z pravidiel pre určenie zákonného sudcu na č.l. 1519, listom adresovaným predsedovi Krajského súdu na č.l. 1521, Žiadosťou o výnimku z pravidiel pre určenie zákonného sudcu na č.l. 1522, Oznámením o zaujatosti sudcu na č.l. 1524, Žiadosťou o pridelenie členov senátu na č.l. 1525, Opatrením na č.l. 1526, Uznesením o vylúčení sudcu na č.l. 1528-1529, Žiadosťou o pridelenie členov senátu na č.l. 1530, Opatrením na č.l. 1531, Uznesením o vylúčení sudcov na č.l. 1533-1534, Žiadosťou o výnimku z pravidiel pre určenie zákonného sudcu na č.l. 1535, Vyjadrením zaujatosti na č.l. 1537, Žiadosťou o pridelenie členov senátu na č.l. 1539, Opatrením na č.l. 1540, Uznesením o vylúčení sudcu na č.l. 1542-1543, Žiadosťou o pridelenie členov senátu na č.l. 1544, Opatrením na č.l. 1545, Uznesením o vylúčení sudcu na č.l. 1547-1548, Žiadosťou o výnimku z pravidiel pre určenie zákonného sudcu na č.l. 1549, Vyjadrením sudcov Okresného súdu v Prešove na č.l. 1552-1554, Oznámením o zaujatosti na č.l.1556, Návrhom na odňatie a prikázanie veci na č.l. 1557, Oznámením o zaujatosti sudcu na č.l. 1558, Žiadosťou o pridelenie členov senátu

na č.l. 1559, Rozhodnutím predsedu Krajského súdu na č.l. 1560, Uznesením o vylúčení sudcu na č.l. 1563-1564, Žiadosťou o pridelenie členov senátu na č.l. 1565, Rozhodnutím predsedu Krajského súdu na č.l. 1566, Uznesením o neodňatí veci na č.l. 1569-1572, Uznesením o vylúčení sudcu na č.l. 1580-1581, Oznámením o zaujatosti sudcu na č.l. 1588, Žiadosťou o pridelenie členov senátu na č.l. 1589, Rozhodnutím predsedu Krajského súdu na č.l. 1590, Oznámením o zaujatosti sudcu na č.l. 1591, Doplnením k oznámeniu zaujatosti na č.l. 1592, Žiadosťou o pridelenie členov senátu na č.l. 1593, Rozhodnutím predsedu Krajského súdu na č.l. 1594, Uznesením na č.l. 1596-1598, Uznesením o vylúčení sudcu na č.l. 1601-1602, Žiadosťou o pridelenie členov senátu na č.l. 1603, Rozhodnutím predsedu Krajského súdu na č.l. 1604, Uznesením o vylúčení na č.l. 1606-1608 a zistil tento skutkový stav:

5. Vyšetrovateľ Krajského riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Prešove uznesením zo dňa 15. novembra 2004, ČVS: KRP-5/OEK-2004 podľa § 163 ods. 1 Tr. poriadku účinného do 31.12.2005 vzniesol obvinenie žalobcovi pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. a), ods. 5 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, lebo na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že žalobca ako bývalý právny zástupca H. Š., X. XX.X.XXXX, L. J., N. J. Č. XX, ktorú zastupoval na základe splnomocnenia v súdnych konaniach 9C/221/96 a 9C/405/97 na OS v Prešove, po tom, čo na jeho účet zriadený vo VÚB, a.s., pobočka Prešov, č. 5169148572/0200 boli prevedené finančné prostriedky prisúdené z týchto sporov H. Š. z účtu č.2001242019/0900 Ministerstva pre správu a privatizáciu národného majetku SR dňa 17.1.1997 vo výške 5.190.600,-Sk a dňa 16.3.1998 vo výške 3.823.063,90,-Sk, tieto poukázal dňa 28.1.1997 vo výške 2.500.000,-Sk a dňa 20.3.1998 vo výške 1.811.500,- Sk na účet H. Š. zriadený vo VÚB a.s., pobočka Prešov č. 5183046572/0200, kde ale ostatné finančné prostriedky v celkovej výške 4.702.163,90,-Sk použil pre vlastnú potrebu, čím H. Š. spôsobil svojím konaním škodu vo výške 4.702.163,90,-Sk. Z odôvodnenia uznesenia o vznesení obvinenia vyplýva, že vyšetrovateľ PZ preveroval vec podozrenia z trestného činu sprenevery a uznesením zo dňa 28.02.2002 podľa § 159 ods. 1 Tr. por. účinného do 31.12.2005 vec z podozrenia trestného činu sprenevery odložil. Uznesením zo dňa 18.10.2002 vyšetrovateľ rozhodol o odmietnutí veci podľa § 159 ods. 1 písm. c) Tr. por., pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania. Dozorujúci prokurátor na základe sťažnosti uvedené uznesenie zrušil a uložil vyšetrovateľovi PZ vydať uznesenie o začatí trestného stíhania v zmysle § 160 ods. 1 Tr. por. účinného do 31.12.2005.

6. Proti vznesenému obvineniu žalobca podal prostredníctvom obhajcu sťažnosť. Prokurátor Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky uznesením zo dňa 20. septembra 2005 IV/3 GPt 806/04-16 podľa § 148 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku účinného do 31.12.2005 sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

7. Žalobca dňa 23.11.2004 uzatvoril s JUDr. Alojzom Naništom zmluvu o poskytovaní právnych služieb pri jeho obhajobe a udelil zvolenému obhajcovi splnomocnenie na jeho obhajobu.

8. Dňa 03.07.2006 prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove podal na Okresný súd Prešov obžalobu na žalobcu pre pokračovací trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. a), ods. 5 Tr. zákona účinného do 31.12.2005.

9. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 13.1.2017, sp. zn. 1T/60/2016 bol žalobca oslobodený spod obžaloby prokurátora Krajskej prokuratúry v Prešove Kv 14/04 zo dňa 14.06.2006, doručenej na Okresný súd Prešov dňa 03.07.2006, pre skutok kvalifikovaný ako pokračovať; trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. a), ods. 5 Trestného zákona účinného do 31.12.2015, ktorého sa mal dopustiť tak, že ako advokát a právny zástupca svojej klientky a súčasne navrhovateľky H. Š., ktorú zastupoval na základe ňou udeleného plnomocnenstva zo dňa 4. novembra 1996 v súdnom spore vedenom na Okresnom súde v Prešove pod c. konania 9C 221/96 proti odporcovi Ministerstvu pre správu a privatizáciu národného majetku SR v Bratislave o určenie neplatnosti vyvolávacej ceny prevádzkovej jednotky s príslušenstvom po tom, čo bolo rozhodnuté o povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľke v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku č. 9C 221/96-14 sumu 5.190.600,- Sk. nadiktoval do zápisnice o pojednávaní dňa 19.12.1996 namiesto podnikateľského účtu advokátskej kancelárie číslo svojho osobného účtu č. 5169148-572/0200 vedeného VUB, a.s. Bratislava pobočka Prešov, kde mu boli tieto peniaze dňa 17.11.1997 poukázané odporcom na jeho osobný účet, rovnako tak a i v súdnom spore vedenom na Okresnom súde v Prešove pod číslom konania 9C 405/97, kde vystupoval taktiež ako právny zástupca svojej klientky a súčasne navrhovateľky H. Š. proti odporcovi Ministerstvu pre správu a privatizáciu národného majetku SR v Bratislave, po tom čo bolo rozhodnuté rozsudkom o

povinnosti odporcu zaplatiť navrhovateľke sumu 3.823.065,90 Sk v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku nadiktoval do zápisnice o pojednávaní dňa 29.1.1998 namiesto podnikateľského účtu advokátskej kancelárie číslo svojho osobného účtu č. 5169148-572/0200 vedeného VUB, a.s. Bratislava pobočka Prešov, kde mu boli takto prisúdené peniaze v plnej výške dňa 16.3.1998 zo strany odporcu aj poukázané, pričom z takto dvakrát bezhotovostne mu poukázaných finančných prostriedkov odporcom, previedol bezhotovostne v pobočke VÚB, a.s. Prešov dňa 28.1.1997 H. Š. na číslo jej osobného účtu č. 5183046-572/0200 vedenom vo VÚB, a.s. Bratislava, pobočka Prešov sumu 2.500.000,- Sk a dňa 20.3.1998 tým istým spôsobom a v tej istej pobočke banky jej previedol na osobný účet sumu 1.811.500,- Sk, avšak ostatné takto poukázané mu odporcom finančné prostriedky použil pre svoju osobnú potrebu, čím takto H. Š. spôsobil škodu vo výške najmenej 4.702.163.00 Sk, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol žalobca stíhaný.

10. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 24.10.2017, č.k. 5To/21/2017 - 1525 podľa § 319 Tr. poriadku zamietol odvolanie prokurátora a podľa § 316 ods. 1 Tr. poriadku zamietol odvolanie poškodenej H. Š. proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 13.01.2017 sp. zn. 1 T 60/2006.

11. Rozhodnutím Slovenskej advokátskej komory zo dňa 5.11.2014, č. 34-2858/14 bol žalobca vyčiarknutý zo zoznamu advokátov s účinnosťou od 5.11.2014.

12. Žalobca bol zapísaný do zoznamu správcov konkurznej podstaty pod číslom X/XX, o čom ho upovedomil Krajský súd v Košiciach podaním zo dňa 13.05.1993, Spr. 1346/93

13. Rozhodnutím Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 06.09.2005 číslo 708/2005-52 SKP mal pozastavený výkon správcovskej činnosti podľa § 25 ods. 2 písm. a) v spojení s ods. 6 zákona č. 8/2005 Z.z. V odôvodnení uvedeného rozhodnutia je konštatované, že dňa 18.08.2005 žalobca doručil Ministerstvu spravodlivosti SR čestné vyhlásenie správcu konkurznej podstaty, v ktorom oznámil, že je trestne stíhaný pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. a) Tr. zákona účinného do 31.12.2005 na základe uznesenia KR PZ Prešov, ČVS: KRP- 5/OEK-2004. V uvedenom rozhodnutí sa tiež konštatuje, že žalobca je stíhaný aj pre trestný čin nepriamej korupcie podľa § 162a ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 na základe uznesenia Prezídia PZ, ČVS: PPZ-4/BOK-V-I-2004.

14. Ministerstvo spravodlivosti SR rozhodnutím zo dňa 09.11.2005, č. 708/2005-52 SKP zamietlo rozklad žalobcu a potvrdilo rozhodnutie o pozastavení výkonu správcovskej činnosti

15. Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.10.2005 sp. zn. 7 K 115/2004 bol žalobca ustanovený za správcu konkurznej podstaty. Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 10.11.2005 č. k. 7K/115/2004-60 žalobca bol zbavený funkcie správcu konkurznej podstaty.

16. Žalobca pred podaním žaloby požiadal žalovanú, zastúpenú generálnou prokuratúrou SR, o náhradu škody v rámci predbežného prerokovania nároku podľa zákona č. 514/2003 Z.z., a to písomným podaním zo dňa 9.4.2018. Nárok na náhradu škody žalobca špecifikoval ako náhradu trov obhajoby v sume 3.502,91 eura a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 150.000,- eur.

17. Generálna prokuratúra SR, listom zo dňa 8.8.2018, žiadosť žalobcu o náhradu škody odmietla. Podľa pečiatky na liste, tento bol doručený žalobcovi dňa 15.8.2018.

18. Dňa 18.1.2018 JUDr. Alojz Naništa vystavil žalobcovi faktúru za právne služby - obhajoba v trestnom konaní, na sumu 3.502,91 eura.

19. Z potvrdenia o platbe vyplýva, že žalobca vyplatil dňa 23.1.2018 svojmu obhajcovi sumu 3.502,91 eura.

20. Žalobca pri svojom výsluchu uviedol, že policajt raz odložil trestné stíhanie a druhý krát odmietol a až na pokyn prokurátora začal trestné stíhanie. Vtedy si uvedomil, aká sadzba mu za to hrozila. Napriek tomu, že bol dva krát oslobodený, jeden krát zastavený, tak žalovaná nechce nahradiť škodu. Pokiaľ ide o to všetko, aké obmedzenia mu boli spôsobené, tak napr. 40 sudcom sa nemohol pozrieť do očí. Rovnako aj kolega sa ho spýtal, že prečo nebol na školení ohľadne konkurzu. Alebo napr. príde na predsedníctvo advokátskej komory a má im vysvetľovať, že čo sa všetko stalo. Pokiaľ ide o zdravotný

stav, tak mal o 53 mm zväčšenú aortu. Každý lekár by vedel potvrdiť, že je to následok stresu. Ďalej uviedol, že 16.novembra 2011 bol operovaný na srdce. Tam mu vymenili chlopňu a aortu. Potom mal dve operácie hlavy lebo mu zatiekla krv do hlavy. Bolo to v decembri 2013 a januári 2014. Nenavštevoval psychiatra alebo psychológa, keďže si myslel že to zvládne sám. Nebude zo seba robiť duševne chorého človeka. Nakoniec dodal, že správcom nebol od r. 2005. Prestal robiť trestné veci okrem dvoch, kde bol ustanovený a bol problém chodiť aj do civilných vecí, kde hrozilo riziko, že niekto by to mohol vykričať. Nakoniec to vzdal a nechal sa vyškrtnúť.

21. Obhajca žalobcu vykonal nasledovné úkony:

- 23.11.2004 - prevzatie a príprava obhajoby vrátane prvej porady s klientom - 150,50 eura + 4,51 eura rež. paušál;
- 23.11.2004 - písomné podanie vo veci samej - sťažnosť proti vznesenému obvineniu a odôvodnená dňa 29.11.2004 - 150,50 eura + 4,51 eura rež. paušál
- 24.11.2004 - účasť pri výsluchu obvineného - 150,50 eura + 4,51 eura rež. paušál
- 28.10.2005 - účasť pri výsluchu obvineného - 83,02 eura + 4,98 eura rež. paušál
- 13.10.2005 - účasť pri výsluchu poškodenej - 83,02 eura + 4,98 eura rež. paušál
- 10.11.2005 - účasť pri výsluchu poškodenej - 83,02 eura + 4,98 eura rež. paušál
- 30.12.2005 - účasť pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania od 11:00 hod. do 13:30 hod. 166,04 eura + 4,98 eura rež. paušál
- 2.4.2008 - účasť na verejnom zasadnutí - predbežné prejednanie obžaloby - 52,71 eura + 6,31 eura
- 11.6.2009 - účasť na verejnom zasadnutí - predbežné prejednanie obžaloby - 57,95 eura + 6,95 eura rež. paušál
- 26.11.2009 - obhajoba na hlavnom pojednávaní od 09:00 hod. do 11:32 hod., od 11:45 hod. do 12:25 hod., od 14:02 hod. do 16:15 hod. - 231,80 eura + 6,95 eura rež. paušál
- 29.1.2010 - obhajoba na hlavnom pojednávaní od 09:00 hod. do 10:20 hod., od 10:44 hod. do 12:30 hod. - 240,46 eura + 7,21 eura rež. paušál
- 12.3.2010 - obhajoba na hlavnom pojednávaní od 08:30 hod. do 10:45 hod. - 240,46 eura + 7,21 eura rež. paušál
- 29.7.2010 - písomné vyjadrenie na odvolanie OP Prešov - 120,23 eura + 7,21 eura rež. paušál
- 13.4.2012 - obhajoba na hlavnom pojednávaní bez prejednanie veci - 31,79 eura + 7,63 eura rež. paušál
- 22.6.2012 - obhajoba na hlavnom pojednávaní bez prejednanie veci - 31,79 eura + 7,63 eura rež. paušál
- 14.9.2012 - obhajoba na hlavnom pojednávaní bez prejednanie veci - 31,79 eura + 7,63 eura rež. paušál
- 11.4.2013 - obhajoba na hlavnom pojednávaní bez prejednanie veci - 32,54 eura + 7,81 eura rež. paušál
- 27.9.2013 - obhajoba na hlavnom pojednávaní bez prejednanie veci - 28,98 eura + 7,81 eura rež. paušál
- 13.12.2013 - obhajoba na hlavnom pojednávaní bez prejednanie veci - 28,98 eura + 7,81 eura rež. paušál
- 3.4.2014 - obhajoba na hlavnom pojednávaní bez prejednanie veci - 30,06 eura + 8,04 eura rež. paušál
- 19.6.2014 - obhajoba na hlavnom pojednávaní - 120,23 eura + 8,04 eura rež. paušál
- 5.9.2014 - obhajoba na hlavnom pojednávaní - 120,23 eura + 8,04 eura rež. paušál
- 30.10.2014 - obhajoba na hlavnom pojednávaní bez prejednanie veci - 30,06 eura + 8,04 eura rež. paušál
- 12.3.2015 - obhajoba na hlavnom pojednávaní bez prejednanie veci - 30,88 eura + 8,39 eura rež. paušál
- 23.4.2015 - obhajoba na hlavnom pojednávaní - 123,50 eura + 8,39 eura rež. paušál
- 6.10.2016 - obhajoba na hlavnom pojednávaní bez prejednanie veci - 31,79 eura + 8,58 eura rež. paušál
- 13.1.2017 - obhajoba na hlavnom pojednávaní - 130,16 eura + 8,84 eura rež. paušál
- 11.4.2017 - písomné vyjadrenie na odvolanie OP Prešov - 130,16 eura + 8,84 eura rež. paušál
- 24.10.2017 - účasť na verejnom zasadnutí o odvolaní - 130,16 eura + 8,84 eura rež. paušál

22. Žalobca v konaní predložil poukaz, podľa ktorého od 18.8.2008 užíval liek na spanie.

23. Podľa daňových priznaní žalobca za rok 2002 vykazoval príjem pred zdanením 1.372.264,- Sk (45.550,- eur), za rok 2003 bol príjem žalobcu pred zdanením 9.054.514,- Sk (300.554,80 eura), za rok 2004 bol príjem pred zdanením 4.877.813,- Sk (161.913,- eur).

24. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

25. Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2008 (ďalej len „zákon

č. 514/2003 Z.z.), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

26. Podľa § 4 ods. 1 písm. e) zákona č. 514/2003 Z. z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu⁴⁾ v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

27. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

28. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., Ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

29. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

30. Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

31. Podľa § 17 ods. 1,2 zákona č. 514/2003 Z. z., Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a). V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

32. Podľa § 27b zákona č. 514/2003 Z.z., Zodpovednosť za škodu spôsobenú rozhodnutiami, ktoré boli vydané pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, a za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, sa spravuje predpismi účinnými do 31. decembra 2008.

33. Podľa § 25 zákona č. 514/2003 Z. z., Ak nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone osobitným predpisom.12).

34. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 3 ods.1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²⁾ platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Podľa § 145 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

37. Podľa § 146 ods. CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

38. Keďže žalobca zobrať žalobu späť v časti úrokov z omeškania vo výške 5% zo sumy 150.000,- eur od 16.8.2018 do zaplatenia skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 CSP alebo pojednávanie, súd konanie v tejto časti v zmysle vyššie citovaného ustanovenia zastavil.

39. Vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná.

40. Z vykonaného dokazovania súd zistil skutkový stav zhodný s tým, ako ho v podanej žalobe uviedol žalobca. Genéza trestného konania, ktoré bolo vedené proti žalobcovi bola v konaní preukázaná pripojeným trestným spisom a v konaní ani nebola zo strany žalovanej popretá.

41. Žalobca si podanou žalobou uplatnil proti žalovanej nárok na náhradu škody z právneho dôvodu zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím v trestnom konaní. Zodpovednosť štátu za škodu, ktorá vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia v trestnom konaní je svojou povahou občianskoprávny vzťah. Vyššie citovaný zákon o zodpovednosti za škodu je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku zákonom špeciálnym, a preto ak tento špeciálny zákon nemá vlastnú úpravu, právne vzťahy sa riadia Občianskym zákonníkom. Nárok na náhradu škody je potrebné vždy vopred prerokovať, a ak predbežné prerokovanie nevedie k uspokojeniu nároku, poškodený má právo obrátiť sa so svojim nárokom na súd. Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu je objektívnou zodpovednosťou /bez ohľadu na zavinenie/, ktorej sa nie je množné zbaviť, a ktorá je založená na súčasnom splnení troch podmienok, a to porušenie právnej povinnosti /nezákonnosť/, vznik škody a príčinná súvislosť medzi vydaním nezákonného rozhodnutia a vznikom škody.

42. Predmetom konania bol nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré neskončilo právoplatným odsúdením, pričom súd vychádzal z predpokladu, že ak sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, čo sa prejavilo buď zastavením trestného stíhania, postúpením veci na prejednanie priestupku alebo oslobodením obvineného spod obžaloby, má to rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania pre nezákonnosť. Akceptácia názoru, že zodpovednosť štátu za škodu by bola daná iba v prípade zrušenia uznesenia o začatí trestného stíhania pre nezákonnosť, by bola výkladom formalistickým, reštriktívnym a ústavne nekonformným, nakoľko už samotné trestné stíhanie je spôsobilé vyvolávať vznik majetkovej škody i nemateriálnej ujmy. Ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších predpokladov zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia

43. Žalovaná zastúpená Generálnou prokuratúrou SR je pasívne vecne legitimovaná v spore podľa § 9 ods. 1 zákona, pretože predmetná škoda bola spôsobená v trestnom konaní a je v príčinnej súvislosti s uznesením vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície v Prešove zo dňa 15. novembra 2004, ČVS: KRP-5/OEK-2004 podľa § 163 ods. 1 Tr. poriadku účinného do 31.12.2005, ktorým bolo vznesené obvinenie žalobcovi pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. a), ods. 5 Tr. zákona účinného do 31.12.2005.

44. Uznesenie o vznesení obvinenia je uznesením predbežnej povahy, reflektuje na dosiahnutý zákonom predvídaný stupeň pravdepodobnosti spáchania trestného činu určitou osobou. Uvedené rozhodnutie je rozhodnutím, ktoré výrazne zasahuje do súkromného, pracovného a spoločenského života obvineného, preto obvinený musí mať nárok na náhradu materiálnej ujmy spôsobenej mu trestným stíhaním, ktoré nevedlo k právoplatnému odsúdeniu. Nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia sa odvodzuje zo skutočnosti, že obvinenie nebolo preukázané, aj keď samotné uznesenie o vznesení obvinenia mohlo byť z hľadiska trestného konania aktom zákonným.

45. Zmyslom právnej úpravy zodpovednosti štátu za škodu je, aby každá majetková ujma, spôsobená nesprávnym či nezákonným zásahom štátu proti občanovi /fyzickej osobe/, bola nahradená. Systematickým a logickým /extenzívnym/ výkladom je nevyhnutné dospieť k záveru, že rozhodnutie o postúpení veci na prejednanie priestupku má rovnaké dôsledky ako zrušenie obvinenia pre nezákonnosť, ak k nemu došlo preto, že predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným sa nepotvrdil. Pri takomto výsledku trestného stíhania je potrebné vychádzať z toho, že občan čin nespáchal, a že teda nemalo byť proti nemu vznesené obvinenie. Neposudzuje sa pritom správnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, rozhodujúci je výsledok trestného stíhania. Nie je namieste lipnúť na formálnom zrušení /zmene/ tvrdeného nezákonného rozhodnutia, ale splnenie tejto podmienky treba vykladať extenzívne. Reštriktívny výklad zákona by bol v rozpore so zmyslom a účelom tohto právneho predpisu a v rozpore so všeobecným princípom spravodlivosti (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 M Cdo 15/2009, rozhodnutia ústavného súdu III. ÚS 117/06, I. ÚS 320/2016, I. ÚS 395/2016).

46. Škoda, ktorá vznikla žalobcovi spočíva vo vzniku trov obhajoby v trestnom konaní po vznesení obvinenia. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že obhajca žalobcu úkony v trestnom konaní riadne vykonal, žalovaná tieto úkony ani po pripojení trestného spisu nespochybnila a tieto boli vyčíslené v súlade s advokátskou tarifikou. Obhajca vystavil žalobcovi faktúru za vykonané úkony a tento ju zaplatil. Žalobcovi by nevznikli náklady na trovy obhajoby, pokiaľ by proti nemu nebolo vznesené obvinenie. Vzniknutá škoda je teda v priamej príčinnej súvislosti so vznesením obvinenia voči žalobcovi. Vzhľadom na uvedené súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 3.502,91 eura.

47. Súd mal za preukázané, že žalobca splnil zákonom požadovanú podmienku a pred podaním žaloby požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku žiadosťou a dňa 15.8.2018 bolo žalobcovi doručené upovedomenie, že uplatnený nárok nebude uspokojený. Nasledujúci deň sa žalovaná dostala, pokiaľ ide o náhradu škody, do omeškania, a preto súd priznal žalobcovi zákonný úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 3.502,91 eura od 16.8.2018 do zaplatenia.

48. Žalobca okrem náhrady škody požadoval aj nemajetkovú ujmu vo výške 150.000,- eur.

49. Ako vyplýva z ust. § 17 zákona č. 514/2003 Z. z., priznanie nemajetkovej ujmy prichádza do úvahy pri konštatovaní porušenia práva (nezákonného rozhodnutia / nesprávneho úradného postupu), ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením pre poškodeného, pričom zásah tejto intenzity musí žalobca preukázať. Nemajetková ujma má byť určitou náhradou za protiprávny stav, ktorý spôsobil nenapraviteľnú ujmu v nemajetkovej sfére dotknutej osoby. Jej výšku určuje súd úvahou s prihliadnutím na závažnosť spôsobenej ujmy.

51. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že u žalobcu nie je dostatočným zadosťučinením len konštatovanie porušenia práva, pretože došlo k závažnému následkom v jeho živote. Žalobca bol bezúhonným občanom. Bolo preukázané, že trestné stíhanie malo negatívny dopad na zdravotný stav žalobcu, ale aj jeho profesijný život, keď mal rozhodnutím Ministerstva spravodlivosti SR zo dňa 06.09.2005 číslo 708/2005-52 SKP pozastavený výkon správcovskej činnosti a v konečnom dôsledku trestné stíhanie, ako vyplynulo z jeho výsluchu, viedlo k tomu, že sa nechal vyškrtnúť zo zoznamu advokátov. Súd vzal do úvahy dĺžku trestného konania (13 rokov) a povahu trestnej veci (žalobcovi hrozil nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže za trestný čin zákon stanovoval trestnú sadzbu od 5 do 12 rokov). Na strane druhej, súd prihliadol na skutočnosť, že počas trestného stíhania osobná sloboda žalobcu nebola obmedzená.

52. Zhodnotiac každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy vo svojej vzájomnej súvislosti s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo za konania najavo vrátane toho, čo uviedli strany sporu (§ 191 CSP), posudzujúc predovšetkým povahu trestnej veci, dĺžku trestného stíhania a preukázaný zásah trestného stíhania do zdravotného stavu žalobcu a okolnosti, za ktorých k nemajetkovej ujme došlo, súd ustálil ako dôvodnú, primeranú a zodpovedajúcu všeobecnej predstave spravodlivosti náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 25.000,- eur, a preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

53. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

54. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

55. Lehota na plnenie je 3 dni, pričom plynie od právoplatnosti rozsudku. Lehota na plnenie (tzv. paričná lehota) môže byť tiež rozhodnutím súdu predĺžená, ak to odôvodňujú konkrétne okolnosti prípadu, spravidla v prípadoch, keď je splnenie uloženej povinnosti v lehote 3 dní objektívne nemožné.

56. Vychádzajúc z citovaného ustanovenia § 232 ods. 3 CSP a dôvodov, uvedených vo vyjadrení k žalobe, súd určil žalovanej dlhšiu lehotu 30 dní na plnenie, ktorá má slúžiť na technické zabezpečenie potrebných finančných prostriedkov v záujme splnenia povinnosti v súdom určenej lehote.

57. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci v spojení s § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalobca bol úspešný v časti náhrady škody v celom rozsahu a v časti nemajetkovej ujmy výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení súdu a zobral žalobu späť v časti úrokov z omeškania, a preto v tejto časti zavinil zastavenie. Nakoľko neúspech žalobcu bol iba v nepatnej časti a to úrokov z omeškania, súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom pri vyčíslení sa bude pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu vychádzať z priznanej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).